

[Mogens Fog.]

bedre Forskningens og Forskernes Kaar. Ogsaa efter min Mening vil det være det bedste fra første Færd at inddrage Rigsdagen i Arbejdet ved at nedsætte en blandet sagkyndig-politisk Kommission. Jeg tror, det vil være ønskeligt at give den en alsidig sagkyndig Sammensætning for at faa Problemerne belyst fra alle Sider. Ved Deling i Underudvalg kan Arbejdet fremskyndes, og det Materiale, man fra privat Side allerede har fremskaffet, vil i høj Grad kunne lette Undersøgelserne.

Yderligere vil jeg mene, at det vilde være rigtigt at udskyde Genoptagelsen af Forslaget om et teknisk-videnskabeligt Forskningsraad, indtil Kommissionen har afgivet sin Betænkning og saaledes afstukket Rammerne for Samfundets samlede Indsats paa disse Omraader.

I Forbindelse med disse Spørgsmaal, som trods alt vil blive løst et Stykke ud i Fremtiden, vil jeg gerne spørge den høje Regering, om det ikke vil være muligt allerede nu at gøre et Fremstød for at indhente det Forspring, mange store Nationer har faaet fremfor Danmark i videnskabelig Henseende under Krigen. Jeg tænker paa Muligheden af ved en særlig Bevilling at stille en Række Rejselegater til Raadighed for de dygtigste blandt vore unge, saa de i eet eller maaske 1½ Aar kan faa Lejlighed til at stifte Bekendtskab med de vigtigste Landvindinger ude i Verden. Hvis man afsætter f. Eks. 2 Mill. Kr. til dette Formaal, vilde man kunne sende en Række lovende unge inden for naturvidenskabelige, medicinske, tekniske, agronomiske, nationaløkonomiske og humanistiske Fag ud paa en Færd, som vilde blive til største Gavn for vort Land, naar de vender hjem som et befrugtende Element i vor teoretiske og praktiske Forskning.

Jeg skal dernæst tillade mig at forespørge den højtærede Undervisningsminister, om det paatænkes at indføre Ændringer i den bestaaende Billetoordning til Det kongelige Teater. Som det nu er, skal ifølge Dagspressen kun ca. 300 Billetter daglig være tilgængelige for det frit købende Publikum, medens der forud — væsentlig ved Abonnement — er disponeret over Resten af Teatrets Pladser.

Dette Forhold har ofte givet Anledning til Kritik, uden at der er gennemført Forbedringer. Med den betydelige Interesse for Teatrets Kunst, som præger Tiden, er det højst utilfredsstillende, at den almindelige Borger, der ikke ønsker at tegne sig forud for et bestemt Antal Teateraftener om Aaret,

praktisk talt er afskaaret fra at se en Forestilling, fordi han ikke har Raad til at købe til forhøjede Priser og ikke Tid til at staa i Kø. Ikke mindst har Provinsens Publikum, der paa lige Fod med det københavnske bidrager til Teatrets Drift, et naturligt Krav paa at kunne nyde godt af Nationalteatrets Kulturgoder under Besøg i Hovedstaden. Som Forholdene nu er, er det næsten umuligt for udenbys boende at skaffe sig Adgang. Den højtærede Undervisningsminister vilde indlægge sig stor Fortjeneste ved at gennemføre en Ændring af de nuværende Forhold.

I Tilslutning til det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarps Udtalelser vil jeg gerne fremdrage de Forhold, man har budt de bomberamte paa Frederiksberg og Sønder Boulevard, som fik deres Hjem ødelagt under Angrebet den 21. Marts i Aar. Jeg har et ret nøje Kendskab til de nødstedtes Vanskeligheder, dels som Formand for den Komité, der har uddelt Overskuddet af R. A. F.s Opvisning i Kastrup, dels fra Forberedelserne til Loven om Erstatning til Besættelsestidens Ofre.

Medens det lykkedes under Behandlingen af Lovforslaget i Rigsdagen at faa udvidet de oprindelige Rammer, saaledes at Besættelsestidens tilfældige Ofre, herunder dem fra 21. Marts, blev inddraget under Bestemmelserne om Invaliditets- og Dødsrerstatning, var et Forsøg paa at faa dem inddraget under Bestemmelserne om Tings- og Bygningsskader strandet allerede ved Behandlingen i Samlingsregeringen. Der blev af Samlingsregeringens Finansminister nedsat et Udvalg til Undersøgelse af Spørgsmaalet, men Udvalget fandt ikke, at man kunde komme de skaderamte til Hjælp ud over Krigsforsikringen.

Jeg er ganske klar over de store Vanskeligheder, Sagen rummer. Man kan henvise til, at Krigsforsikringen netop er skabt med Henblik paa Muligheden af slige Krigsskader, og til, at Befolkningen Gang paa Gang er blevet opfordret til at bringe sine Krigsforsikringer i Orden. Men for det første er det jo saaledes, at der f. Eks. for Indboforsikringens Vedkommende er en Maksimumsgrænse for Forsikringssummen, nemlig 100 000 Kr. — en Maksimumsgrænse, som gør, at en Del af de ramte ikke fuldt ud har kunnet forsikre deres Indbo —, for det andet dækker Forsikringen, selv om den er i skønneste Orden, ikke de nuværende Genanskaffelsessummer. For det tredje har faktisk en meget stor Del af Befolkningen underforsikret, hvilket er en Fejl, men en meget udbredt Fejl, og da nu Krigsskaderne lykkeligtvis ikke her i Landet fik et saadant